

CONGRESELE ȘI CONFERINȚELE NAȚIONALE ALE PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN — MOMENTE ISTORICE ÎN CREȘTEREA ROLULUI PARTIDULUI CA FORȚĂ POLITICĂ, CONDUCĂTOARE A SOCIETĂȚII NOASTRE

dr. PETRE SECELEANU

De la crearea Partidului Social Democrat al Muncitorilor din România în 1893 și de la transformarea sa în partid comunist în 1921, Partidul Comunist Român s-a impus în viața social-politică a țării ca o forță distinctă, devenind continuatorul celor mai bune tradiții de luptă, pentru dreptate socială și națională, pentru apărarea ființei naționale a poporului nostru pentru libertate, unitate, independență și progres social.

Sub conducerea partidului comunist, eroica noastră clasă muncitoare a făcut proba inepuizabilelor sale energii revoluționare, iar legăturile puternice dintre partid și clasa muncitoare s-au dovedit a fi baza trainică a unității tuturor forțelor înaintate, democratice, patriotice și progresiste ale țării în lupta pentru dreptate și libertate, pentru independența deplină a țării.

El s-a dovedit în momentele cruciale pentru destinele țării o forță politică națională de prim rang, asumându-și rolul istoric de organizator și conducător al luptei pentru împlinirea dezideratelor vitale ale celor ce muncesc. Stau mărturie în acest sens marile bătălii de clasă din perioada interbelică, încununate cu victoria revoluției de eliberare socială și națională antifascistă și antiimperialistă, profunde transformări revoluționare și reformele sociale din perioada 1944—1946, care au dus la instaurarea republicii și trecerea la revoluția socialistă. Iar din februarie 1948 prin făurirea parti-

dului muncitoresc unic al clasei muncitoare, Partidul Comunist Român a devenit partid unic de guvernământ, și-a asumat suprema răspundere de a organiza și conduce uriașa operă de edificare a socialismului și comunismului pe pământul României.

Consacrarea partidului comunist ca forță politică conducătoare a societății românești nu este efectul unor dorințe subiective, ci rezultatul unui produs legic, obiectiv de dezvoltare istorică.

„Partidul Comunist Român: — preciza tovarășul Nicolae Ceaușescu — a dobândit recunoștința unanimă a rolului de conducător al societății socialiste, datorită fidelității, devotamentului și spiritului de forță cu care a slujit neîncetat interesele supreme ale clasei muncitoare, ale celor ce muncesc, ale întregului popor”.

Rolul partidului comunist de forță politică a societății comuniste s-a afirmat cu tot mai multă putere pe măsura dezvoltării și amplificării procesului de edificare a societății socialiste. Partidul Comunist Român — s-a dovedit forță capabilă să ofere și să aplice în strânsă unitate cu poporul din rîndul căruia s-a născut și se regenerează continuu soluții științifice, realiste, clare pentru dezvoltarea economico-socială a României.

Partidul Comunist Român a elaborat strategia și tactica construirii societății socialiste, linia politică corespunzătoare fiecărei etape, afirmîndu-se tot mai mult rolul său conducător, devenind centrul vital al întregii noastre națiuni.

În acest proces istoric în continuă creștere un rol determinant l-au avut congresele și conferințele naționale ale partidului.

A. CONGRESELE PARTIDULUI SOCIAL DEMOCRAT AL MUNCITORILOR DIN ROMÂNIA

1. București, 31 martie — 3 aprilie 1893: Congresul de creare a Partidului Social Democrat al Muncitorilor din România (P.S.D.M.R.)

Ordinea de zi: 1) Programul partidului; 2) Organizarea partidului; 3) Organul de presă al partidului; 4) Atitudinea social-democratică față de celelalte partide politice; 5) Alegerea Consiliului General al P.S.D.M.R.

Dezbaterile au fost cuprinzătoare, în jurul tuturor problemelor înscrise pe ordinea de zi. A fost amplu dezbătut Programul partidului, document care preciza țelul final al luptei clasei muncitoare: „desființarea relațiilor de producție capitaliste”, „întemeierea societății socialiste” — și stabilirea o serie de revendicări imediate, printre care: garantarea dreptului de întrunire și de organizare, votul universal, învățământul gratuit etc. Subliniind rolul istoric al clasei muncitoare, Programul definea drept sarcină centrală a partidului, de a organiza proletariatul, de a organiza poporul muncitor” în lupta revoluționară.

Congresul și-a spus cuvântul față de toate marile probleme care frământau societatea românească din acea vreme, luînd poziție și preconizînd soluții în conformitate cu interesele de clasă, cu aspirațiile revoluționare ale proletariatului. Orientările tactice adoptate și activitatea practică desfășurată de partid încă de la începuturile activității sale au demonstrat că acesta se află pe poziții marxiste clare.

Luptînd pentru interesele proletariatului român, ale maselor muncitoare din țara noastră, partidul clasei muncitoare din România s-a manifestat, încă de la crearea sa, ca detașament activ al mișcării muncitorești internaționale.

Congresul din 1893 a adoptat Programul și Statutul partidului și a ales ca organ de conducere un Consiliu General, alcătuit din cinci membri.

2. București, 20—22 aprilie 1894 : Congresul II al P.S.D.M.R.

Ordinea de zi: 1) Raportul Consiliului General al P.S.D.M.R.; 2) Votul universal referendum, mandat imperativ și irevocabil, agitarea pentru votul universal; 3) Referendum la comună, legea maximului; 4) Propaganda la țară, syndicate de țărani; 5) Organizarea cluburilor din țară; 6) Societățile de consumație și producție; 7) Manifestația zilei de 1 Mai; 8) Gazeta cotidiană a partidului; 9) Modificarea alcătuirii Consiliului General (ca număr); 10) Alegerea Consiliului General (P.S.D.M.R.).

La acest congres s-au continuat dezbaterile începute la primul congres și au fost adoptate o serie de hotărîri în problemele importante ca: votul universal, propaganda socialistă la sate, organizarea cluburilor muncitorești din țară,

sărbătorirea zilei de 1 Mai. Printre moțiunile adoptate s-au numărat și cele consacrate protecției muncii femeilor, luptei împotriva bătăii în armată, pregătirea apariției unui ziar cotidian al partidului.

În final, congresul a ales noul Consiliu General, alcătuit din șapte persoane.

3. București, 4—5 aprilie 1895 ; Congresul III al P.S.D.M.R.

Ordinea de zi : 1) Darea de seamă a Consiliului General al P.S.D.M.R. și rapoartele organizațiilor locale ; 2) Tactica electorală a partidului ; 3) Ziarul Lumea nouă ; 4) Organizația interioară a partidului ; 5) Alegerea Consiliului General al P.S.D.M.R.

În cadrul Congresului au fost amplu dezbătute problemele agitației pentru votul universal și ale tacticii electorale ale partidului. În încheiere a fost ales noul Consiliu General, alcătuit din nouă membri și patru membri supleanți.

4. București. 14—16 aprilie 1897; Congresul IV al P.S.D.M.R.

Ordinea de zi : 1) Raportul Consiliului General al P.S.D.M.R. ; 2) Votul universal ; tactica electorală ; 3) Lumea nouă ; tipografia ziarului ; 4) Finanțele partidului ; un nou sistem de percepere a cotizațiilor ; serate și serbări socialiste ; fondul pentru propagandă ; fondul pentru broșuri ; 5) Propaganda la orașe ; reorganizarea cluburilor întemeiate ; cluburi noi ; societăți pe bresle ; sindicatul breslelor ; 6) Chestia țărănească ; propaganda la sate ; syndicate și cluburi de țărani ; 7) Broșuri de propagandă ; 8) Agitația politică și economică ; reforme la sat și comună ; legislația muncii ; sărbătorirea internațională a muncii și altele.

Printre hotărârile cele mai importante adoptate de congres s-au numărat cele legate de reorganizarea cluburilor și propagandei la orașe, organizarea țărânimii în cluburi socialiste, editarea și difuzarea literaturii socialiste. Congresul a ales Consiliul General al partidului.

5. București, 7—9 aprilie 1898 ; Congresul V al P.S.D.M.R.

Ordinea de zi : 1) Raportul Consiliului General al P.S.D.M.R. ; 2) Organizarea și tactică electorală a partidu-

lui; 3) Reorganizarea breslelor; 4) Propaganda socialistă la sate; 5) Internaționalismul mișcării; 6) Ziarul partidului; tipografia și broșurile; 7) Finanțele partidului; 8) Sărbătorirea zilei de 1 Mai și altele.

S-au adoptat o serie de hotărâri în probleme de mare interes; intensificarea propagandei socialiste la sate și organizarea țărănimii în cluburi, sprijinirea materială a presei partidului.

A fost ales noul Consiliu General al partidului, alcătuit din cinci membri.

6. București, 20—22 aprilie 1899; Congresul VI al P.S.D.M.R.

Ordinea de zi: 1) Activitatea parlamentară; 2) Situația partidului; 3) Tactica partidului..

Pe lângă discuțiile constructive purtate de mai mulți delegați la acest congres, s-au manifestat mai evident decât pînă atunci și o serie de limite și confuzii determinate de stadiul dezvoltării sociale la lipsa de experiență și de insuficiența maturitate ideologică a proletariatului și a conducătorilor săi din acea perioadă. Prezența în conducerea partidului a unor elemente negative de clasa muncitoare, inconsecvența acestora din punct de vedere politic și ideologic au determinat frământări și convulsii din ce în ce mai grave. Aceste frământări au ieșit la iveală și în timpul debaterilor congresului, care, de altfel, și-a întrerupt lucrările.

Exprimînd hotărîrea majorității membrilor partidului de a continua lupta Al. Ionescu a publicat articolul — manifest, „Sîntem și rămînem”, în care se combătea atitudinea elementelor ce duseseră la zdruncinarea echilibrului mișcării. „Noi nu putem să renunțăm la partidul și la idealul nostru, se arăta în articol. Sîntem muncitori socialiști și vrem să rămînem ca atare, căci interesele noastre și politice și economice nu ne îngăduie să fim altfel (...). Noi sîntem și rămînem soldați credincioși ai steagului roșu al proletariatului internațional și în această direcție vom lupta”.

B. CONGRESELE PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT DIN ROMÂNIA

7. București, 31 ianuarie — 2 februarie 1910. Congresul de constituire a Partidului Social-Democrat din România — (P.S.D.R.)

Ordinea de zi : 1) Darea de seamă materială și morală a Uniunii Socialiste ; 2) Transformarea Uniunii Socialiste în partid. Votarea programelor și statutelor partidului ; a) Partea principală, b) Programul politic, c) Programul de reforme economice, d) Programul agrar, e) Statutele. 3) Alegerea comitetelor. Alte chestiuni. Presa și editura mișcării. Cooperativele și Casa poporului. Congresul a dezbătut și votat Programul și Statutul P.S.D.R. În program se arăta că scopul final al partidului ca „partid revoluționar” era „completa prefacere a societății /, adică „desființarea exploatării muncii sub orice formă și înlocuirea ei prin socializarea mijloacelor de producție”. A fost ales un comitet executiv al P.S.D.R. alcătuit din șapte membri.

8. București, 29 iunie — 1 iulie 1912 ; Congresul II al P.S.D.R.

Ordinea de zi : 1) Darea de seamă materială a P.S.D.R. Darea de seamă a partidului ; presa ; cercul de editură ; 2) Reorganizarea ; 3) Legea meseriilor ; 4) Legea asigurărilor ; 5) Votul universal.

În cadrul congresului s-au dezbătut amplu problemele pericolului izbucnirii războiului în Balcani. Au fost adoptate câteva rezoluții (în problema organizării, a tacticii mișcării muncitorești, a votului universal) și o serie de moțiuni (în legătură cu sărbătorirea de 1 Mai, cu scumpirea traiului și problema agrară). Trei moțiuni au exprimat salutul față de lupta revoluționară din Rusia, față de unitatea mișcării muncitorești din Bulgaria și a solidarității cu lupta clasei muncitoare din Ungaria.

Congresul a ales Comitetul Executiv al P.S.D.R., alcătuit din șapte membri.

9. București, 6—8 aprilie 1914 ; Congresul al III-lea al P.S.D.R.

Ordinea de zi : 1) Rapoartele asupra partidului ; 2) Modificarea statutelor ; 3) Votul universal ; 4) Chestiunea agrară ; 5) Politica externă a social-democrației ; 6) Ieftinirea traiului ; 7) Presa mișcării și altele.

Congresul a dezbătut pe larg atitudinea P.S.D.R. față de reformele preconizate de guvernul liberal. Congresul a vo-

față noul Statut al P.S.D.R. și Regulamentul pentru funcționarea secțiunilor partidului.

În final, a fost ales un nou Comitet Executiv al P.S.D.R. alcătuit din șapte membri.

10. București, 10 august 1914 ; Congresul Extraordinar al P.S.D.R.

Ordinea de zi : 1) Războiul european, socialismul român și neutralitatea ; 2) Războiul și lipsa de lucru.

Congresul a adoptat Declarația cu privire la poziția României față de război.

11. București, 25—27 octombrie 1915 ; Congresul IV al P.S.D.R.

Ordinea de zi : 1) Raportul Comitetului Executiv. Organizarea și propaganda ; 2) Ziarul ; 3) Reformele ; 4) Social-Democrația și războiul ; Federația muncitorilor interbalcanici ; Conferința de la Zimmerwald și altele.

Într-o serie de rezoluții și moțiuni, Congresul a exprimat poziția partidului față de problemele actuale ale mișcării muncitorești din acel timp (organizarea și propaganda ; războiul și poziția social-democrației față de acesta, regimul de închisori, specula și scumpetea, propaganda de partid printre femei). O moțiune specială a fost adoptată în memoria lui Jean Jaurès, alta pentru omagierea lui C. Dobrogeanu-Gherea.

Congresul a ales Comitetul Executiv al partidului, format din șapte membri.

12. București, 13—14 octombrie 1919 ; Congresul Extraordinar al Partidului Socialist din România.

Ordinea de zi . Stabilirea poziției partidului față de alegerile din noiembrie 1919.

La congres s-a hotărât abținerea partidului de la primele alegeri parlamentare organizate pe baza votului universal de la 19 noiembrie 1919 și organizarea la 3 noiembrie 1919 a unei greve generale demonstrative de protest împotriva teroarei electorale. Dar această tactică s-a dovedit însă greșită, nemulțumind clasa muncitoare și pe alți oameni ai muncii care voiau să-și dea votul pentru Partidul Socialist,

În final, congresul a completat Comitetul Executiv cu încă zece membri.

C. CONGRESUL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

13. București, 8—12 mai 1921 ; Congresul de transformare a Partidului Socialist în Partidul Comunist Român

Membrii reprezentați la congres — 45 098.

Ordinea de zi : 1) Darea de seamă morală și materială ; 2) Raportul delegației care a fost în Rusia ; 3) Afilierea și programul ; 4) Problema agrară ; 5) Cooperativele ; 6) Presa și propaganda ; 7) Modificarea statutelor ; 8) Chestiunea naționalităților ; 9) Mișcarea feminină ; 10) Alegerea comiteului ; 11) Diverse.

Congresiștii au adoptat următoarele moțiuni : Pentru pace, contra războiului, Pentru amnistie, Pentru cei închiși, Contra cenzurii și stării de asediu, Pentru cei loviți de grevă, Pentru proletariatul rus.

După ample dezbateri străbătute de dorința fierbinte de a deschide largi orizonturi de activitate partidului, a fost adoptată în unanimitate propunerea de transformare a Partidului Socialist în Partidul Comunist Român. Crearea detașamentului de avangardă marxist-leninist al clasei muncitoare, conducătorul luptei revoluționare a tuturor oamenilor muncii pentru eliberarea reală de sub orice exploatare, a reprezentat împlinirea dezideratului pentru care luptaseră nenumărați și neînfricați fii ai clasei muncitoare și ai poporului român.

Intrate în panică, autoritățile guvernamentale au procedat în după-amiaza zilei de 12 mai la o intervenție brutală, cu forțe politicești și militare, în sala congresului. Suprimarea samavolnică a lucrărilor congresului a împiedicat atât epuizarea ordinii de zi, cât și alegerea conducerii partidului.

O parte a socialiștilor nu au urmat hotărîrea istoricului Congres din mai 1921 și au constituit grupări aparte, care în 1927 s-au reunit în Partidul Social-Democrat, producînd sciziunea politică în rîndul clasei muncitoare din România.

14. Ploiești, 3—4 octombrie 1922 ; Congresul II al P.C.R.

Ordinea de zi : Rapoartele Comitetului ; 2) Chestiunea sindicală ; 3) Chestiunea agrară ; 4) Chestiunea naționalită-

tilor ; 5) Presa ; 6) Program și tactică ; 7) Organizare și statute ; 8) Alegerile comitetelor ; 9) Diverse.

Participanții la congres au abordat o problemă foarte largă privind dezvoltarea mișcării revoluționare și democratice din România în acea etapă, au făcut un util schimb de vederi în problemele ce preocupă partidul comunist într-o apropiată perspectivă. Congresul a adoptat Statutul Partidului Comunist Român, îndreptar temeinic pentru activitatea viitoare și a ales Comitetul Central al Partidului Comunist alcătuit din 9 membri și 3 membri supleanți. Secretarul general — Gheorghe Cristescu.

15. Viena, august 1924 ; Congresul III P.C.R.

Ordinea de zi : Raportul delegației P.C.R. la cel de-al V-lea Congres al Cominternului ; Raportul cu privire la situația economică și politică a țării ; Raportul de activitate al C.C. al P.C.R. ; 2) Raportul Comisiei de control ; 3) Problema țărănească ; 4) Problema națională ; 5) Problema sindicală ; 6) Problema organizatorică ; 7) Problema electorală ; 8) Alegerea organelor conducătoare ale partidului.

Ilegalizarea partidului intervenită în acel timp nu a permis desfășurarea congresului în țară și nici participarea la lucrările de la Viena a tuturor acelor care ar fi trebuit să ia parte la dezbaterile problemelor celor mai complexe ce se puneau în activitatea P.C.R.

Congresul a dezbătut căile de continuare a activității partidului în condițiile aspre ale ilegalității și a adoptat hotărâri într-o serie de probleme importante ale procesului revoluționar din România. Dificultățile care au trebuit învinse pentru convocarea și desfășurarea congresului au făcut ca multe din discuțiile purtate să nu poată fi duse până la capăt, formulându-se unele concluzii eronate împotriva cărora, în perioada următoare, partidul trebuie să lupte.

În final, s-a procedat la alegerea noului Comitet Central al partidului, alcătuit din opt persoane (ca prevedere — pentru cazul în care conducerea partidului ar fi căzut în mina Siguranței — a fost ales și un comitet de rezervă). Secretar general — Elek Köblös.

16. Harkov, iunie 1928 ; Congresul IV al P.C.R.

La acest Congres s-a încercat analiza fiecăreia dintre problemele fundamentale ale procesului revoluționar din

România, dar greutățile pe care partidul le întâmpina în acel timp, erorile existente în judecarea unor fenomene și situații, nu au permis congresului să schițeze un plan clarvăzător, capabil să direcționeze cu justețe eforturile viitoare ale mișcării muncitorești, revoluționare și democratice din România.

În ultima zi a lucrărilor a fost ales Comitetul Central al P.C.R. alcătuit din șapte persoane. Totodată a fost desemnat un birou al C.C. al P.C.R. în țară și un altul în străinătate. Secretar general — Vitali Holostenco, nume conspirativ: Barbu.

17. Moscova, 3—24 decembrie 1931; Congresul V al P.C.R.

Ordinea de zi: Situația internațională și pericolul unui război contra U.R.S.S.; 2) Situația economică și politică a României și sarcinile partidului în mișcarea sindicală; 3) Munca partidului la sate; 4) Sarcinile partidului și mișcarea națională revoluționară; 5) Sarcinile organizatorice și politico-organizatorice ale partidului; 6) Alegerea organelor conducătoare.

Spre deosebire de Congresele III și IV, Congresul V al P.C.R. a reușit să facă o analiză profundă asupra diverselor aspecte ale situației economice, sociale și politice. Prin aceasta, partidul și-a format o imagine mai clară cu privire la contradicțiile regimului burghez, la raportul forțelor de clasă și, pe această bază, a stabilit obiective de perspectivă și sarcini imediate pentru activitatea sa. În urma analizei întreprinse, congresul a desprins concluzii de mare importanță pentru activitatea ulterioară a partidului, între care concluzia principală că România se găsea în faza desfășurării revoluției burghezo-democratice, a precizat sarcinile și forțele motrice ale revoluției. Odată cu stabilirea liniei generale strategice și tactice au fost amplu dezbătute căile întăririi organizatorice a partidului, ale sporirii rolului său conducător în luptele revoluționare ale maselor.

Congresul a desemnat noul Comitet Central, format din 11 persoane. Secretar general: Alexander Danieluk-Stefansk, nume conspirativ: Gorn.

18. București, 21—23 februarie 1948 : Congresul VI al P.C.R. Congresul făuririi partidului politic unic al clasei muncitoare din România.

Membrii reprezentați la congres — 937 846 din care peste 30 la sută proveneau din rândurile P.C.R.

Ordinea de zi : 1) Raportul politic general ; 2) Raportul asupra proiectului de statut ; 3) Alegerea Comitetului Central.

Congresul a analizat condițiile interne și internaționale din acel timp, caracterul și semnificația transformărilor revoluționare ce avuseseră loc în România după 23 August 1944.

Un spațiu larg s-a acordat reliefării trăsăturilor fundamentale și principiilor pe baza cărora a fost concepută făurirea partidului unic al clasei muncitoare. „Partidul Muncitoresc Român — se arăta în Raportul politic general — se încheagă ca un partid al luptei neîmpăcate împotriva exploatării, împotriva tuturor exploatărilor muncitorimii și țăranimii muncitoare, pentru dezvoltarea mai departe a democrației populare, pe care noi o considerăm ca drum spre realizarea mărețului nostru scop final — societatea socialistă și societatea comunistă”.

Partidul politic unic a luat naștere pe baze monolitice, sudat printr-un program și o tactică unică, prin unitatea de voință și acțiune a membrilor săi.

Făurirea, în februarie 1948, a partidului revoluționar unic al clasei muncitoare, pe temelia marxism-leninismului, a reprezentat o necesitate obiectivă a dezvoltării revoluției în țara noastră. În acest moment istoric s-a asigurat realizarea unității depline politico-organizatorice a proletariatului, condiție a îndeplinirii de către clasa muncitoare și partidul ei a rolului de forță conducătoare în societate.

Congresul a stabilit jaloanele trecerii la construcția socialismului în România. În prim-planul dezbaterilor s-a situat orientarea spre industrializarea țării, pe baza dezvoltării industriei grele, prin folosirea tuturor posibilităților interne și valorificarea maximă a tuturor rezervelor materiale și umane ale patriei. În strînsă legătură cu aceasta a fost discutată și situația agriculturii, au fost direcționate eforturile spre modernizarea acesteia.

În domeniul construirii statului socialist, congresul a indicat necesitatea trecerii imediate la elaborarea unei noi

Constituții la crearea organelor centrale și locale ale puterii oamenilor muncii, la înfăptuirea unor reforme radicale în domeniul învățămîntului, al organizării armatei etc.

O mare importanță pentru întărirea și dezvoltarea partidului a avut-o adoptarea în Congres a Statutului care preciza că: „Partidul Muncitoresc Român este avangarda organizată a clasei muncitoare din România care are la bază ideologia marxist-leninistă iar ca scop final desființarea oricărui fel de exploatare a omului de către om, construirea socialismului și comunismului”.

În ultima zi a lucrărilor, Congresul a ales Comitetul Central alcătuit din 41 membri și 16 supleanți. Prim secretar al C.C. al P.M.R. Gheorghe Gheorghiu Dej.

19. București, 23—28 decembrie 1955 : Congresul VII al P.C.R.

Membrii reprezentați la congres — 538 815.

Ordinea de zi : 1) Raport de activitate al Comitetului Central al partidului ; 2) Raportul Comisiei Centrale de Revizie ; 3) Raportul asupra Directivelor Congresului VII, cu privire la cel de-al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960 ; 4) Raportul cu privire la modificarea Statutului ; 5) Alegerea organelor centrale ale partidului.

Congresul VII a făcut bilanțul realizărilor obținute de oamenii muncii în construcția socialistă, în perioada planurilor de stat pe 1949—1950 și a primului plan cincinal (1951—1955) ; a stabilit directivele dezvoltării economiei naționale pentru anii 1956—1960. Sarcina centrală a construcției socialiste în această perioadă au constituit-o făurirea economiei socialiste unitare, industrializarea țării, creșterea industriei grele și în special a industriei constructoare de mașini, transformarea socialistă a agriculturii.

În încheierea lucrărilor, Congresul a ales Comitetul Central, alcătuit din 61 membri și 35 supleanți. Prim secretar al partidului : Gheorghe Gheorghiu-Dej.

20. București, 20—25 iunie 1960 ; Congresul VIII al P.C.R.

Membri reprezentați la Congres — 662.017 și 145.123 candidați de partid.

Ordinea de zi : 1) Raportul Comitetului Central al partidului cu privire la activitatea în perioada dintre Congresul VII și Congresul VIII al partidului ; cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1963—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani ; 2) Raportul Comisiei Centrale de Revizie ; 3) Alegerea Comitetului Central și a Comisiei Centrale de Revizie. Congresul a ales Comitetul Central alcătuit din 79 membri și 31 supleanți. Prim-secretar al Comitetului Central al partidului : Gheorghe Gheorghiu-Dej.

La Congres au participat 46 delegații ale partidelor comuniste și muncitorești din 46 de țări.

21. București, 19—24 iulie 1965 ; Congresul al IX-lea al P.C.R.

Membri reprezentați la Congres — 1.221.887 și 189.189 candidați de partid. Fiecare al zecelea cetățean major al țării era membru al Partidului Comunist.

Ponderea principală o dețineau muncitorii, al căror număr era de peste 630.000 — 44%. Aproape 20% din totalul muncitorilor iar în unele ramuri de mare importanță mai mult de 30% făceau parte din partid. În același timp, a crescut numărul țăranilor în partid, ajungând la aproape 500.000 — circa 34%. A crescut, de asemenea, numărul femeilor în rândurile partidului, reprezentând peste 21% din numărul membrilor de partid.

Partidul dispunea de organizații în toate uzinele, fabricile, șantierele, cooperativele agricole de producție, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare în instituții de învățământ, știință, artă și cultură.

La lucrările Congresului au participat, ca invitați, reprezentanți din 56 de partide comuniste și muncitorești, ai altor partide democratice.

Ordinea de zi : 1) Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al VIII-lea și Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român ; 2) Raportul Comisiei Centrale de Revizie ; 3) Raportul asupra Directivelor Congresului al IX-lea al partidului privind planul de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1966—1970 ; 4) Raport asupra Directivelor Congresului al IX-lea al P.C.R. privind planul de 10 ani pentru dezvoltarea energiei ; 5) Rapor-

tul cu privire la proiectul Statutului P.C.R.; 6) Alegerea C.C. al P.C.R. și a Comisiei de Revizie.

Raportul C.C. al P.C.R. a făcut o analiză amplă a realizărilor istorice obținute de poporul român în anii regimului democrat-popular, rodnicile transformări petrecute în economia țării, în structura societății, în viața celor ce muncesc, a confirmat justetea liniei politice a partidului, care se călăuzește în întreaga sa activitate după învățătura marxist-leninistă, aplicînd-o creator la condițiile țării noastre. Forțele de producție au cunoscut, în această perioadă, o nouă și puternică înflorire: s-a dezvoltat în ritm impetuos industria socialistă și, pe această bază, întreaga societate. S-a încheiat cooperativizarea agriculturii — revoluție profundă în viața țărănimii, a satelor; relațiile de producție socialiste s-au generalizat în întreaga economie.

Congresul a stabilit direcțiile de dezvoltare a României în următorii 5 ani, în vederea continuării pe o treaptă superioară a procesului de desăvîrșire a construcției socialiste în toate domeniile de activitate economică, științifică și culturală.

Congresul a stabilit, de asemenea, că în centrul politicii partidului de construire a socialismului rămîn și în viitor industrializarea socialistă a țării, creșterea cu precădere a industriei grele și în special a industriei constructoare de mașini.

Planul de 10 ani a adoptat, cu privire la valorificarea resurselor energetice și electrificarea țării, în perioada 1966—1975, ritmurile stabilite, precum și orientarea spre creșterea mai accentuată a producției de cărbune, dezvoltarea amenajărilor hidroenergetice, începînd cu următorii ani a utilizării energiei nucleare pentru producerea energiei electrice și termice și economisirea rezervelor de hidrocarburi în vederea utilizării lor superioare, ca materie primă în industrie, ceea ce corespunde în întregime nevoilor dezvoltării economiei naționale.

Raportul a făcut o analiză amplă asupra dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii, stabilind ca obiectiv fundamental concentrarea eforturilor spre asigurarea unei puternice baze tehnico-materiale, rezolvarea în linii generale pînă în 1970 a problemelor mecanizării complexe și ale chimizării agriculturii — factori esențiali în materializarea și sporirea producției agricole. În vederea îmbunătățirii formelor de îndrumare și conducere a activității cooperative-

lor agricole, Congresul a hotărât crearea unor organe inter-cooperatiste cu atribuții directe în coordonarea eforturilor cooperativelor pentru sporirea producției.

În mod just se arată în Raportul C.C. al P.C.R. că victoria definitivă a socialismului în patria noastră și făurirea economiei socialiste unitare au dus la profunde schimbări social-economice în întreaga structură a societății. A fost însușită de Congres propunerea ca patria noastră să poarte denumirea de Republica Socialistă România. Aceasta corespunde pe deplin stadiului actual de dezvoltare al societății noastre.

În Raport s-a apreciat că trăsătura fundamentală a partidului nostru a fost și este strînsa coeziune a rîndurilor sale, unitatea de nezdruccinat în jurul Comitetului Central — cheazășia dobîndirii de noi victorii în lupta pentru construirea socialismului și comunismului.

Congresul a adoptat Statutul P.C.R. — Legea fundamentală a partidului — care sintetizează experiența dobîndită în decursul anilor, ține seama de schimbările petrecute în viața partidului și a societății noastre.

Congresul a hotărât ca Partidul să poarte denumirea de Partidul Comunist Român, iar numerotarea Congreselor să înceapă cu Congresul I din mai 1921, cînd s-a făurit partidul marxist-leninist al clasei muncitoare. Pe această bază s-a hotărît ca Congresul să fie numit: CONGRESUL AL IX-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN.

Congresul a hotărît de asemenea, să se renunțe la stagiul de candidat și în viitor primirea să se facă direct în rîndurile membrilor de partid.

Analizînd activitatea internațională a partidului s-a evidențiat contribuția României în lupta pentru triumful cauzei păcii și socialismului în lume.

În ultima zi a lucrărilor Congresului s-a procedat la alegerea C.C. al P.C.R., alcătuit din 121 membri și 75 supleanți. Secretarul general al C.C. al P.C.R. a fost ales tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

22. București, 6—12 august 1969 : Congresul al X-lea al P.C.R.

Membri reprezentați la Congres — 1.924.000. De la Congresul precedent, efectivul partidului a crescut cu peste

460 000 membri. Astfel, fiecare al șaptelea cetățean major al țării era membru al P.C.R.

La Congres au participat 66 de delegații ale partidelor comuniste și muncitorești, socialiste, democratice.

Ordinea de zi: Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea P.C.R. în perioada dintre Congresul al IX-lea și Congresul al X-lea al P.C.R. și sarcinile de viitor ale partidului, Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. privind planul cincinal pe anii 1971—1975 și liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale pe perioada 1976—1980; Raportul Comisiei Centrale de revizie; Modificările ce se propun a fi aduse Statutului P.C.R.; Alegerea C.C. al P.C.R. și a Comisiei Centrale de Revizie

Raportul, prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, a înfățișat bilanțul realizărilor și a stabilit direcțiile principale spre care trebuie concentrate eforturile generale ale partidului nostru, ale întregului popor pentru ridicarea pe o treaptă superioară a edificării societății în România, pentru soluționarea multiplelor probleme ale dezvoltării bazei tehnico-materiale, ale perfecționării relațiilor socialiste de producție, ale exercitării la un nivel mai înalt a rolului conducător al partidului în societate.

Congresul a stabilit ca obiectiv fundamental al programului de viitor lărgirea și perfecționarea în continuare a bazei tehnico-materiale a țării, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Au fost aprobate Directivele privind planul de dezvoltare economico-socială a României pe anii 1971—1975, liniile directoare ale acestei dezvoltări pe perioada 1976—1980, programul dezvoltării resurselor energetice și ale electrificării țării în deceniul următor. Modificările la Statutul partidului, s-a subliniat la Congres, au fost determinate de schimbările survenite în structură și ca urmare a reorganizării administrativ-teritoriale a țării, de necesitatea perfecționării muncii de partid, a creșterii rolului partidului în conducerea activității economice și cultural-educative, în dezvoltarea vieții social-politice.

Congresul a dat o înaltă apreciere politicii externe și activității internaționale a partidului și guvernului pentru dezvoltarea relațiilor cu toate țările socialiste, apărarea unității mișcării comuniste și muncitorești, întărirea legăturilor cu toate forțele antiimperialiste, pentru dezvoltarea colabo-

rării internaționale și conlucrării pășnice cu toate statele lumii.

Congresul a ales Comitetul Central al Partidului Comunist Român alcătuit din 165 membri și 120 supleanți. Secretar general al partidului a fost reales tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

23. București, 25—28 noiembrie 1974 : Congresul al XI-lea al P.C.R.

Membri reprezentați la Congres — 2.480.000, cu peste 500.000 mai mult decât la Congresul al X-lea. Ponderea muncitorilor în partid a crescut de la 42,6% în 1969 la 48,37%. Numărul membrilor de partid din rândurile țărănimii cooperatiste era de circa 22%, iar din rindul intelectualilor de peste 21%. Peste 71% din efectivul partidului lucrează nemijlocit în sfera producției materiale. Din numărul total al membrilor de partid, aproape 25% îl reprezentau femeile.

La lucrările Congresului au participat 133 de delegați din 99 de țări, ale partidelor comuniste, socialiste, democratice, ale mișcării de eliberare națională și altor organizații progresiste antiimperialiste de pe toate continentele.

Ordinea de zi : 1) Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea P.C.R. în perioada dintre Congresul al X-lea al P.C.R. și Congresul al XI-lea al P.C.R. și sarcinile de viitor ale partidului ; 2) Proiectul Programului Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism ; 3) Proiectul de Directive ale Congresului al XI-lea al P.C.R. cu privire la Planul cincinal 1976—1980 și liniile directoare ale dezvoltării economico-sociale a României pentru perioada 1981—1986 ; 4) Cu privire la modificările unor prevederi ale Statutului P.C.R. ; 5) Proiectul de norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste ; 6) Alegerea Comitetului Central al partidului, a secretarului general al Partidului Comunist Român și a Comisiei Centrale de revizie.

Congresul al XI-lea al P.C.R. a analizat, într-un spirit de înaltă responsabilitate, activitatea desfășurată de organele și organizațiile partidului, de întregul popor pentru îndeplinirea hotărârilor Congresului al X-lea și a stabilit obiectivele dezvoltării României în noua etapă istorică. Au fost evidențiate remarcabilele realizări obținute în dezvoltarea

în ritm înalt și repartizarea rațională a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, în dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii, în perfecționarea relațiilor de producție și a organizării vieții sociale, în lărgirea democrației socialiste și ridicarea nivelului de trai, material și spiritual al poporului.

Elaborînd Directivele cu privire la planul cincinal 1976—1980 și liniile directoare ale dezvoltării economico-sociale a țării, pentru perioada 1981—1990, parte integrantă a programului partidului Congresul a apreciat cincinalul 1976—1980 să fie cincinalul îndeplinirii revoluției tehnico-științifice, că prin îndeplinirea planurilor înscrise în Directive, România se va afla în 1990 pe o treaptă superioară a dezvoltării sale, că în linii generale va fi îndeplinită societatea socialistă multilateral dezvoltată, creîndu-se astfel o bază trainică pentru trecerea la făurirea treptată a societății comuniste în patria noastră.

Congresul a apreciat că în această perioadă s-au afirmat cu putere rolul conducător al partidului capacitatea sa de a asigura progresul susținut al României, creșterea bunăstării poporului. De asemenea, s-au subliniat rolul hotărîtor al secretarului general al partidului la fundamentarea teoretică și elaborarea Programului Partidului Comunist Român, valoarea inestimabilă a contribuției tovarășului Nicolae Ceaușescu la stabilirea liniei strategice și tactice, a direcțiilor principale de acțiune în vederea edificării cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea la construirea comunismului în România.

În politica externă, Congresul a hotărît ca partidul. România socialistă să-și intensifice eforturile pentru cauza dezarmării, pentru încetarea cursei înarmărilor, distrugerea armelor atomice, reducerea trupelor și armamentelor pentru eliberarea popoarelor de povara cheltuielilor militare și a pericolului unui nou război nemicitor.

Congresul a ales Comitetul Central compus din 205 membri și 156 membri supleanți, Comisia centrală de Revizie. Secretar general al partidului a fost reales tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

24. București, 19—23 noiembrie 1979 — Congresul al XII-lea al P.C.R.

Membrii de partid reprezentați la Congres peste 2.930.000, respectiv 25 la sută din populația activă a țării. De la Con-

gresul al XI-lea s-au primit în partid peste 580.000 membri.

Din totalul membrilor de partid, aproape 54 la sută sînt muncitori, față de 44 la sută în 1965, aproape 18 la sută sînt țărani, 29 la sută intelectuali. Ponderea femeilor în partid a ajuns la aproape 28%. În unitățile economice și sociale la orașe și sate își desfășoară activitatea peste 7 000 de organizații de partid conduse de comitete și circa 60.400 organizații de bază.

La lucrările Congresului au luat parte 148 delegații din 98 de țări, reprezentînd partide comuniste și muncitorești, socialiste, social-democrate, alte organizații ale clasei muncitoare, partide și organizații democratice, progresiste, mișcări de eliberare națională, forțe sociale politice înaintate, antiimperialiste de pretutindeni, cu care partidul nostru întreține relații de solidaritate și colaborare.

Ordinea de zi: 1) Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea Partidului Comunist Român în perioada dintre Congresul al XI-lea și Congresul al XII-lea și sarcinile de viitor ale partidului; 2) Raportul Comisiei Centrale revizie; 3) Proiectul Directivelor Congresului al XII-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1981—1985 și orientările de perspectivă pînă în 1990; 4) Proiectul Programului—Directivă de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de introducere a progresului tehnic în perioada 1981—1990 și Direcțiile principale pînă în anul 2000; 5) Proiectul Programului—Directivă de cercetare și dezvoltare în domeniul energiei pe perioada 1981—1990 și orientările principale pînă în anul 2000; 6) Proiectul Programului—Directivă de creștere a nivelului de trai în perioada 1981—1985 și de ridicare continuă a calității vieții; 7) Proiectul Programului—Directivă de dezvoltare economico-socială a României în profil teritorial în perioada 1981—1985; 8) Modificarea unor prevederi ale Statului Partidului Comunist Român; 9) Alegerea secretarului general al Partidului Comunist Român, a Comitetului Central al P.C.R. și a Comisiei Centrale de revizie.

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, a evidențiat marile realizări obținute în îndeplinirea cincinalului, a activității organizatorice, politice și ideologice, a vieții internaționale și a fundamentat în mod științific direcțiile și obiectivele principale ale dezvoltării societății românești în perioada 1981—1985.

și în deceniul următor, în vederea transpunerii în viață a programului partidului.

Congresul a apreciat, de asemenea, că introducerea noului mecanism economico-financiar bazat pe autoconducerea muncitorească, autogestiunea economică și pe participarea oamenilor muncii la beneficii a avut un rol important în așezarea pe noi principii a planificării și desfășurării activității economice și financiare, în accentuarea puternică a laturilor calitative ale dezvoltării economico-sociale a țării.

Congresul a dat o mare perspectivă dezvoltării țării, prin aprobarea Directivelor cu privire la dezvoltarea României în cincinalul 1981—1985 și prin orientările de largă perspectivă pînă în 1990.

Congresul a definit cu claritate obiectivul strategic al planului cincinal 1981—1985, de continuare pe o treaptă superioară a îndeplinirii Programului partidului, creșterea în ritm susținut a economiei naționale, afirmarea cu putere a revoluției tehnico-științifice în toate domeniile, trecerea la o nouă calitate a întregii activități economico-sociale.

La baza planului cincinal se situa lărgirea bazei proprii de materii prime și energie, sporirea gradului de asigurare din resurse interne a necesităților economiei naționale și reducerea importurilor, continuarea fermă a procesului de restructurare a industriei prin creșterea prioritară a ramurilor de prelucrare avansată, realizarea de produse de înaltă tehnicitate și mici consumatori de energie.

Concludentă este aprecierea Congresului potrivit căreia prin îndeplinirea prevederilor noului cincinal, România va depăși stadiul de țară socialistă în curs de dezvoltare și va deveni o țară socialistă mediu dezvoltată, prefigurîndu-se o etapă de cea mai mare însemnătate în îndeplinirea programului partidului.

Raportul a evidențiat, de asemenea, preocuparea partidului pentru desfășurarea în continuare a unei activități politico-ideologice intensă, în spiritul materialismului dialectic și istoric, pentru formarea omului nou, cu o înaltă conștiință socialistă, cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală, pentru afirmarea hotărîtă în viață a principiilor eticii și echității socialiste.

În politica externă, Congresul a aprobat pozițiile și orientările cuprinse în Raport privind activitatea și obiectivele de viitor ale P.C.R. și României socialiste — politică

de pace și colaborare, de participare activă la soluționarea constructivă a marilor probleme ale vieții politice contemporane.

La Congres a fost ales Comitetul Central al Partidului Comunist Român, compus din 245 membri și 163 membri supleanți, Comisia Centrală de revizie, secretarul general al Partidului Comunist Român a fost reales tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — cel mai strălucit fiu al clasei muncitoare, simbolul idealurilor de libertate, pace și progres ale poporului român, personalitate proeminentă a mișcării comuniste și muncitorești mondiale, a vieții politice internaționale.

25. București, 19—22 noiembrie 1984. Congresul al XIII-lea al P.C.R.

Partidul numără 3.400.000 membri cu peste 580.000 mai mult ca la Congresul precedent. Din totalul membrilor partidului peste 1.920.000, adică aproape 56 la sută erau muncitori, peste 540.000, reprezentind circa 16 la sută erau țărani, 710.000, adică circa 21 la sută intelectuali, iar ceilalți alte categorii. Din totalul celor intrați în partid, între cele două congrese, aproape 80 la sută erau muncitori, circa 75 la sută din noii membri de partid au provenit din rândurile Uniunii Tineretului Comunist iar 46 la sută sînt femei, ceea ce face ca ponderea femeilor în partid să fie de peste 32 la sută. Partidul cuprindea 72.517 organizații de bază, 7.879 comitete de partid de întreprinderi și instituții, 2.705 comitete comunale, 243 comitete orășenești și municipale și 41 organizații județene, inclusiv municipiul București. Practic, nu există unitate economico-socială, nu există sector de activitate unde să nu-și desfășoare activitatea puternice organizații de bază.

La lucrările Congresului au participat 138 delegații din 92 țări, reprezentind partide comuniste și muncitorești, partide socialiste, social-democrate, alte partide și organizații democratice progresiste, mișcări de eliberare națională, forțe sociale și politice înaintate antiimperialiste de pretutindeni.

Ordinea de zi : 1) Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea Partidului Comunist Român în perioada dintre Congresul al XII-lea și Congresul al XIII-lea și activitatea de viitor a partidului în vederea îndeplinirii obiectivelor dezvoltării economico-sociale în cincinalul 1986—1990

și în perspectivă pînă în anul 2000, a României; 2) Raportul Comisiei Centrale de revizie; 3) Proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1986—1990 și orientările de perspectivă pînă în anul 2000; 4) Programul—Directivă de dezvoltare economico-socială a României în profil teritorial în perioada 1986—1990; 5) Programul—Directivă de creștere a nivelului de trai și de ridicare continuă a calității vieții în perioada 1986—1990; 6) Modificarea unor prevederi ale Statutului Partidului Comunist Român; 7) Alegerea secretarului general al Partidului Comunist Român; Alegerea Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Comisiei Centrale de revizie.

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului a făcut o analiză profundă, multilaterală a realităților economico-sociale din patria noastră, a realizărilor obținute în cincinalul 1981—1986, a activității organizatorice, politice și ideologice a partidului, a întregii vieți internaționale, a tendințelor de dezvoltare a lumii contemporane. Este generalizată experiența partidului și poporului în construcția socialismului, sînt formulate teze teoretice noi privitoare la fenomenele economice și politice actuale și sînt date soluțiile revoluționare pe care le impune viața.

În Raport se fundamentează cu claritate, în mod științific, direcțiile principale spre care trebuie concentrate prioritățile, în cincinalul 1986—1990 și în deceniul următor, eforturile partidului, ale întregului popor, pentru înfăptuirea în viață a obiectivelor celei de-a treia etapă de realizare a programului partidului.

Este, de asemenea, evidențiat faptul că, într-o perioadă istorică scurtă, România s-a transformat într-o țară industrial-agrară cu o industrie puternică, modernă și o agricultură socialistă în plină dezvoltare. Toate aceste înfăptuiri au determinat mutații calitative în nivelul de cultură și conștiință al întregului popor. Învățămîntul, știința și cultura au cunoscut o amplă dezvoltare, avînd un rol tot mai însemnat în transformarea revoluționară a patriei noastre.

Congresul stabilește ca obiectiv fundamental al planului cincinal 1986—1990 continuarea fermă a politicii de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism. Pentru atingerea acestui obiectiv sînt necesare eforturi pentru dezvoltarea forțelor de

producție, perfecționarea relațiilor de producție și sociale pe o bază nouă, continuându-se cu fermitate procesul de transformare revoluționară a societății.

Agricultura — a doua ramură de bază a economiei naționale, are ca obiectiv fundamental, înfăptuirea noii revoluții agrare, care presupune transformarea generală a felului de muncă, de viață și de gândire al țărănimii cooperatiste, realizarea unei producții agricole care să satisfacă din plin necesitățile de consum ale întregului popor, precum și alte necesități ale economiei naționale.

Aprobind orientările de perspectivă ale dezvoltării economico-sociale a României în perioada 1991—2000, așa cum s-a arătat și la Congres, România se va înfățișa la sfârșitul acestui secol, ca o țară socialistă multilateral dezvoltată, atât din punct de vedere al producției industriale și agricole, al învățămîntului, științei și culturii, cît și în ceea ce privește nivelul general de viață și civilizație, asigurându-se astfel toate condițiile materiale necesare trecerii la înfăptuirea și la manifestarea tot mai largă în societatea noastră a principiilor comuniste de repartiție, de muncă și de viață, în toate domeniile de activitate.

Însușindu-și programul ideologic al partidului, adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din iunie 1982, de Conferința Națională a partidului, s-a hotărît ca acesta să devină parte integrantă a programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

În politica externă desfășurată de partidul și statul nostru, Congresul direcționează activitatea partidului și statului spre problema fundamentală a epocii contemporane — oprirea cursei înarmărilor, în primul rînd a celor nucleare, trecerea la dezarmare și asigurarea unei păci trainice în lume.

Congresul a ales Comitetul Central format din 265 membri și 181 membri supleanți, Comisia centrală de revizie. Secretar general al partidului a fost reales tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cel mai iubit fiu al națiunii noastre, conducător încercat al partidului și poporului nostru, personalitate de înalt prestigiu și autoritate a vieții politice contemporane.

D. CONFERINȚELE NAȚIONALE ALE PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

1. București, 16—21 octombrie 1945, Conferința Națională a P.C.R.

Ordinea de zi: 1) Raportul politic al Comitetului Central; 2) Proiectul de Statut al P.C.R.; 3) Alegerea Comitetului Central și a Comisiei Centrale de Revizie.

Conferința a elaborat linia politică, strategică și tactică care a stat la baza activității partidului în lupta pentru întărirea rolului său conducător, pentru desăvârșirea transformărilor burghezo-democratice și consolidarea regimului democratic-popular. Conferința a ales Comitetul Central al partidului, alcătuit din 27 membri și 8 membri supleanți; secretar general al C.C. al P.C.R. a fost ales Gheorghe Gheorghiu-Dej.

2. București, 6—8 decembrie 1967, Conferința Națională a P.C.R.

Conferința a jalonat direcțiile de acțiune pentru promovarea celor mai potrivite forme și metode de organizare și conducere socială, a elaborat și a adoptat un complex de măsuri concrete, adecvate realităților noastre, corespunzătoare etapei date și exigențelor revoluției tehnico-științifice contemporane. La baza acestor măsuri au fost așezate principiile majore ale organizării și conducerii societății — creșterea rolului conducător al partidului în societate, centralismul democratic, conducerea colectivă, legalitatea socialistă, dezvoltarea și adâncirea continuă a democratismului socialist prin atragerea maselor populare la opera de guvernare, creșterea operativității în stilul de muncă al organelor statului, prin combaterea fenomenelor de formalism și birocratism.

3. București, 19—21 iulie 1972, Conferința Națională a P.C.R.

Oridea de zi: 1) Cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în următorii ani și în perspectivă, la perfecționarea conducerii planificate a societății și dezvoltarea democrației socialiste, la creșterea rolului conducător al partidului în edificarea socialismului și comunismului, la

activitatea internațională a partidului și statului; 2) Măsurile organizatorice.

Conferința a aprobat unele documente de bază printre care: 1) Rezoluția cu privire la Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R. și a activității desfășurate de Comitetul Central pentru îndeplinirea hotărârilor Conferinței Naționale din 1967 și ale Congresului al X-lea al partidului; 2) Rezoluția cu privire la realizarea înainte de termen a planului cincinal 1971—1975, creșterea continuă a eficienței activității economice, dezvoltarea colaborării și cooperării economice; 3) Rezoluția cu privire la perfecționarea organizării și conducerii vieții sociale și la dezvoltarea democrației socialiste; 4) Rezoluția cu privire la principalele orientări ale dezvoltării economico-sociale a României în următoarele două decenii; 5) Hotărârea cu privire la pregătirea forței de muncă și creșterea nivelului de trai al populației; 6) Directivele Partidului Comunist Român cu privire la sistematizarea teritoriului, la sistematizarea orașelor și satelor, la dezvoltarea lor economico-socială; 7) Rezoluția cu privire la perfecționarea activității politico-organizatorice și ideologice a partidului; 8) Proiectul de norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste; 9) Rezoluția cu privire la înflorirea națiunii socialiste și la problema națională în Republica Socialistă România; 10) Rezoluția cu privire la politica și activitatea internațională ale Partidului Comunist Român și Republica Socialistă România; 11) Modificarea unor prevederi ale Statutului P.C.R.

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, a făcut bilanțul activității desfășurate de la Conferința Națională din decembrie 1967 și după Congresul al X-lea în domeniul perfecționării planificării și conlucrării economice a întregii vieți sociale și a stabilit noi și importante măsuri pentru dezvoltarea în continuare a procesului de dezvoltare economico-socială a țării.

Conferința bazându-se pe analiza științifică a schimbărilor produse în societate a marilor cerințe ale dezvoltării a elaborat liniile directoare pentru elaborarea programelor privind dezvoltarea economico-socială până în 1990, obiective fundamentale ale înaintării României pe calea socialismului și comunismului.

Apreciind, Conferința Națională — tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că: „De fapt, s-ar putea spune că, prin amploarea problemelor la ordinea zilei, Conferința Națională depășește multe Congrese din trecutul partidului nostru. Iată de ce Conferința are o însemnătate istorică pentru partidul nostru”.

4. București, 16—18 decembrie 1982, Conferința Națională a P.C.R.

Ordinea de zi: 1) Cu privire la stadiul actual al edificării socialismului în țara noastră, la problemele teoretice, ideologice și activitatea politică, educativă, a partidului, la sarcinile ce revin organelor și organizațiilor de partid pentru formarea omului nou, făuritor conștient al socialismului și comunismului; 2) Cu privire la modul în care se realizează planul național unic de dezvoltare economico-socială a României în perioada 1981—1985 și măsurile ce se impun pentru îndeplinirea integrală a planului în industrie, agricultură, construcții, transportului, circulația mărfurilor pentru înfăptuirea întocmai a hotărârilor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român; 3) Programele speciale cu privire la: Producerea energiei în cincinalul 1981—1985 și dezvoltarea bazei energetice a țării până în 1990; valorificarea rezervelor și creșterea bazei de materii prime, minerale și energetice primare; reducerea suplimentară a consumurilor de materii prime, materiale, combustibil și energie în anul 1983; intensificarea recuperării și valorificării resurselor materiale refolosibile, pieselor și subansamblelor uzate, a resurselor energetice secundare în anul 1983; creșterea productivității muncii; organizarea și normarea științifică a producției și a celorlalte activități în anul 1983; Reducerea suplimentară a costurilor și cheltuielilor materiale în perioada 1983—1985; perfecționarea sistemului de planificare, evidență și calculare a costurilor de producție și de stabilire a prețurilor; 4) Programul privind autoconducerea și autoaprovizionarea teritorială pentru asigurarea populației cu produse agroalimentare, industriale și prestările de servicii în perioada 1983—1985; 5) Măsuri organizatorice. Lucrările Conferinței s-au desfășurat în 10 secțiuni.

Raportul a făcut o amplă și multilaterală analiză a stadiului actual al edificării socialismului în România, subliniindu-se faptul că țara noastră, sub conducerea partidului a

cunoscut o puternică dezvoltare economico-socială, devenind o țară industrial-agrară cu o industrie puternică, modernă, cu o agricultură socialistă avansată. Conferința își însușește pe deplin orientările și măsurile propuse în direcția înlăptuirii obiectivului fundamental al cincinalului 1981—1985 stabilit de Congresul al XII-lea, privind trecerea României la un nou stadiu de dezvoltare, dobândirea unei noi calități a muncii și a vieții în toate domeniile de activitate, creșterea nivelului de viață materială și spirituală a întregului popor. În domeniul agriculturii conferința a stabilit că în anul 1985 să fie rezolvată complet problema mecanizării agriculturii.

Conferința a subliniat deosebita contribuție pe care secretarul general al partidului nostru o aduce la dezvoltarea teoriei și practicii construcției socialiste și comuniste, prin elaborarea unor teze și concepții noi, privind făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate în țara noastră, renunțându-se cu desăvârșire la conceptul de dictatură a proletariatului ca necorespunzător pentru România și adoptarea tezei statutului democrației muncitorești-revoluționare, dând o perspectivă nouă, superioară dezvoltării societății omenești, pe baza căreia se stabilesc raporturile dintre partidul comunist și statul socialist, dintre organismele democratice și organismele de stat. De asemenea, Conferința și-a însușit pe deplin concepția formulată de tovarășul Nicolae Ceaușescu privind existența unei istorii unice a poporului nostru, necesitatea de a se trece în această lumină, la organizarea unor instituții și muzee de istorie militară, rolul Îmnelui de stat și semnificația Tricolorului ca drapel unic de stat, simboluri ale unității întregului popor.

Conferința a apreciat activitatea internațională a partidului și statului nostru ca o politică de colaborare activă cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduirea lor socială.

Prin problematica dezbătută, Conferința Națională s-a înscris ca un memorabil eveniment în istoria partidului și a țării.

5. București, 14—16 decembrie 1987, Conferința Națională a P.C.R.

Partidul numără peste 3,7 milioane de membri, din care 53 la sută sînt muncitori, 16 la sută sînt țărani și 21 la sută

intelectuali și alte categorii sociale. Numărul femeilor membre de partid reprezintă peste 34 la sută. În prezent, avem 76 000 organizații de bază, 3 330 comitete de partid în întreprinderi, unități agricole și instituții.

Ordinea de zi : 1) Stadiul dezvoltării forțelor de producție, al societății socialiste în general, al relațiilor de producție și sociale, al democrației muncitorești-revoluționare, al perfecționării conducerii, pe baza principiilor autoconducerii și autogestiuunii, al perfecționării și continuării procesului revoluționar în noua etapă de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare a României spre comunism ; 2) Cu privire la îndeplinirea hotărârilor Congresului al XIII-lea și a Programului partidului de dezvoltare economico-socială a României, a programelor de perfecționare a organizării și modernizare a proceselor de producție, aplicarea normativelor economico-financiare și creșterea eficienței economice în toate sectoarele de activitate ; 3) Cu privire la dezvoltarea economică și socială echilibrată și proporțională a tuturor zonelor țării, îndeplinirea programului de sistematizare a teritoriului, înflorirea neconținută a localităților patriei, ridicarea nivelului de trai material și spiritual al întregului popor ; 4) Măsurile organizatorice. Conferința Națională și-a însușit pe deplin concluziile și aprecierile din Raport cu privire la procesul legitim, obiectiv, al dezvoltării țării pe calea revoluției și construcției socialiste, la etapele parcurse și la stadiul actual al dezvoltării forțelor și relațiilor de producție, la realizările istorice obținute de poporul nostru sub conducerea partidului, care au transformat România dintr-o țară slab dezvoltată „eminamente agrară”, cum era socotită în trecut, într-o țară industrial-agrară, cu o industrie modernă, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii moderne, cu o agricultură în plin progres, cu puternica dezvoltare a științei, învățămîntului, culturii, a bunăstării materiale și spirituale a poporului.

Pe drept cuvînt se apreciază în Raportul prezentat Conferinței că în toată această perioadă partidul și-a îndeplinit cu cinste înalta misiune istorică de a conduce poporul pe calea socialismului și comunismului, afirmîndu-se tot mai mult ca singura forță politică ce a demonstrat și demonstrează permanent capacitatea de a uni și conduce energiile creatoare ale națiunii.

În documentele Conferinței s-a apreciat că sînt create toate condițiile pentru ca în perioada anilor 1988—1990 să se asigure îndeplinirea integrală a planurilor și programelor speciale de dezvoltare în actualul cincinal, a tuturor obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea privind dezvoltarea intensivă a industriei și agriculturii pentru afirmarea puternică a noii revoluții tehnico-științifice și a noii revoluții agrare.

În Raport se face aprecierea pe deplin justificată că România se află acum într-o etapă hotărîtoare, practic, în faza superioară a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și creării condițiilor pentru trecerea la edificarea societății comuniste.

Relevînd excepționala însemnătate teoretică și practică a tezei secretarului general al partidului referitor la construirea socialismului cu poporul și pentru popor, Raportul a evidențiat faptul că în țara noastră s-a creat un larg cadru democratic, unic în felul său și superior oricăror forme ale democrației burgheze, de participare directă a oamenilor muncii în calitatea lor de proprietari, producători și beneficiari, la elaborarea și îndeplinirea tuturor planurilor și programelor de dezvoltare a patriei.

Conferința Națională a evidențiat necesitatea intensificării activității ideologice și politico-educative și a cerut tuturor celor ce lucrează în frontul ideologic al partidului, să acționeze pentru aplicarea neabătută în viață a programului ideologic al partidului.

În politica externă Conferința Națională a reafirmat hotărîrea României de a face totul în spiritul politicii sale de pace și colaborare pentru îndeplinirea securității europene, pentru realizarea unei Europe Unite, a dezvoltării democrației și independenței, a progresului economic și social al tuturor popoarelor.